

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W. dnia 10 października 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Marchwicka

Protokolant Małgorzata Alfawicka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Katarzyna Wysocka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2014r. we Wrocławiu sprawy

A. S. (A. S.)

Syna J. i Z. z domu W.

urodz. (...) we W.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 czerwca 2014r. we W., kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym m-ki B. o nr rej (...), będąc w stanie nietrzeźwości, przy zawartości 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **A. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, co stanowi przestępstwo z art.178a§1 k.k. i za to na podstawie art.178a§1 k.k. wymierza mu karę **8 (ośmiu) miesięcy** pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.69§1 i 2 k.k. i art.70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na podstawie art. 71§1 k.k. w zw. z art. 33§ 1 i 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego grzywnę w ilości 30 (trzydziestu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na podstawie art. 42§ 2 k.k. w zw. z art. 43§ 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku, zaś na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do zwrócenia dokumentu uprawniającego do kierowania pojazdami właściwemu miejscowo Wydziałowi Komunikacji;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 15.06.2014r. przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. i art.626§1 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 140 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 210 zł.

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 czerwca 2014r. o godzinie 09:20 we W. na skrzyżowaniu ulic (...) funkcjonariusze (...) K. W., dokonali zatrzymania do kontroli drogowej kierującego samochodem osobowym m-ki B. nr rej. (...), którym okazał się A. S..

/dowód: zeznania świadka K. D. k.11

wyjaśnienia oskarżonego A. S. k. 42-43, k.17/

W trakcie kontroli spowodowanej tym, iż kierujący pojazdem kierował nim bez włączonych świateł jak również bez zapiętych pasów bezpieczeństwa, funkcjonariusz policji wyczuł od A. S. woń alkoholu.

A. S. poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem o godz. 09:23 - 0,44 mg/l, o godz. 09:38 - 0,55 mg/l oraz o godz. 09:41 - 0,53 mg/l zaś badanie o godz. 11:27 i 11:43 dało wynik 0,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: zeznania świadka K. D. k.11;

wyjaśnienia oskarżonego A. S. k.42-43, k.17;

protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego k.2 i k.3;

świadcstwo wzorcowania k.5/

Pojazd kierowany przez A. S. zatrzymano z uwagi na brak aktualnych badań technicznych

/dowód: zeznania świadka K. D. k.11

A. S. został zatrzymany w dniu 15.06.2014r., a następnie tego samego dnia zwolniony.

/dowód: protokół zatrzymania A. S. k.6/

A. S. nie był wcześniej karany.

/dowód: dane o karalności oskarżonego A. S. k.20/

A. S. urodził się (...), jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu jedno dziecko, jest zatrudniony jako kierowca w firmie (...) zarabiając 1800 zł miesięcznie.

/dowód: dane o osobie oskarżonego k.41, k.16;

Informacja policji o osobie oskarżonego k.21/

Na rozprawie w dniu 10 października 2014r. **A. S. przyznał się** do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k.42)

W wyjaśnieniach składanych w postępowaniu przygotowawczym (k.17) również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił wówczas, że nigdy wcześniej nie kierował samochodem po alkoholu, jednakże to była wyjątkowa sytuacja bowiem partnerka z którą mieszka źle się czuła i prosiła żeby ją podwiózł z domu do pracy, położonej niedaleko domu. Wyjaśnił, że nie czuł się pijany i jest pewien że nic by się nie stało, gdyby nie to że nie miał włączonych świateł. Jednocześnie zawniósł o warunkowe umorzenie postępowania z uwagi na to, że pozbawienie go uprawnień do kierowania pojazdami pozbawi go środków do życia.

Na rozprawie podtrzymał powyższe wyjaśnienia wskazując nadto, że alkohol w postaci wódki spożywał poprzedniego dnia wieczorem, a gdy został zatrzymany jechał sam.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych mających na celu określenie zakresu odpowiedzialności oskarżonego A. S. Sąd dysponował wyjaśnieniami oskarżonego złożonymi zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie, w których oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał w jaki sposób doszło do jego dokonania.

Nadto Sąd dysponował wynikami badania oskarżonego w dniu zatrzymania na zawartość alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, którego oskarżony nie kwestionował.

Oceniając dotychczasowy tryb życia oskarżonego w tym jego niekaralność Sąd miał na uwadze dane o jego karalności.

Sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego Sąd ustalił w oparciu o jego dane osobowe, zweryfikowane informacją policji.

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego Sąd miał na uwadze, iż zarówno na rozprawie jak i w toku postępowania przygotowawczego A. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W ocenie Sądu wyjaśnienia te należało ocenić w znacznej mierze jako przekonujące, zwłaszcza że korespondowały z wiarygodnymi zeznaniami świadka K. D., który dokonywał zatrzymania oskarżonego a który w ocenie Sądu nie miał racjonalnych powodów do tego, aby przedstawić relację niekorzystną dla oskarżonego.

Krytycznie Sąd ocenił jedynie tą część wyjaśnień w których oskarżony wskazywał, że alkohol spożywał dnia poprzedniego. Mając na uwadze przebieg badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i zasady doświadczenia życiowego należało uznać, że skoro wynik badania wskazywał wyższe stężenia, alkohol znajdował się w fazie wchłaniania a nie eliminacji co uzasadniało tezę, że wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie były wiarygodne.

W świetle powyższych dowodów w ocenie Sądu zasadnym było twierdzenie, iż A. S. w dniu 15 czerwca 2014r. we W., kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym m-ki B. o nr rej (...), będąc w stanie nietrzeźwości, przy zawartości 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a zatem dopuścił się popełnienia występku z art.178a§1 k.k.

Istota występuku określonego w art. 178a § 1 k.k. polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Już sam tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie ustawowych znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, a sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa.

Nie można pominąć, że jak wyjaśnił oskarżony, a co potwierdziły zeznania świadków w czasie kontroli drogowej A. S. nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa, jak również pojazd którym kierował nie miał włączonych świateł. Ci prawda do zdarzenia doszło w porze dziennej, jednakże okoliczność powyższa nie zwalniała oskarżonego od dopełnienia zarówno obowiązku wskazanego w art. 39 ustawy prawo o ruchu drogowym zgodnie z którym kierujący pojazdem samochodowym oraz osoba przewożona takim pojazdem wyposażonym w pasy bezpieczeństwa są obowiązani korzystać z tych pasów podczas jazdy, jak i obowiązku wynikającego z art.51 ustawy tj. jazdy z włączonymi światłami mijania lub światłami do jazdy dziennej.

Czyn jakiego dopuścił się oskarżony, kwalifikowany z art.178a§1 k.k. zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do 2 lat.

Zgodnie z treścią art.66§1 kk. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Należy przy tym zaznaczyć, że wskazany przepis formułuje wymóg, aby stopień społecznej szkodliwości danego czynu nie był znaczny, co nie jest tożsame ze znikomym stopniem tej szkodliwości ani też stopniem, który jest nieznaczny. Tym samym uznać należy, iż dyspozycja art.66§1 kk. obejmuje swoim zakresem przypadki o „średnim” stopniu szkodliwości (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 30 marca 2005 r., sygn. akt II Aka 50/05, KZS 2005/5/33), do których jednak nie można zaliczyć czynu oskarżonego.

Oskarżony swoim zachowaniem spowodował w ocenie Sądu znaczne zagrożenie dla bezpieczeństwa i to nie tylko swojego ale także innych uczestników ruchu drogowego.

Jak wynikało bowiem z wyjaśnień samego oskarżonego powodem podjęcia przez niego decyzji o kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości było zawieszenie do pracy partnerki, która źle się czuła.

Oskarżony jak podał został zatrzymany gdy wracał już do domu, a zatem należało przyjąć, że wcześniej zawiózł swoją partnerkę do pracy, co powodowało przyjęcie, iż zagrożenie na bezpieczeństwa innego uczestnika ruchu w tym przypadku pasażerki było realne zwłaszcza mając na uwadze ilość alkoholu w wydychanym powietrzu. przekraczającą normę z art.115§16 pkt 1 k.k.

Sąd przyjął, iż przypisanego czynu oskarżony dopuścił się w sposób zawiniony, albowiem nie zachodziły żadne okoliczności które mogłyby jego winę umniejszać lub wyłączać.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu przestępstwo Sąd baczyl, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Sąd uznał, że wymierzona kara 8 miesięcy pozbawienia wolności będzie adekwatna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu oraz uczyni zadość wymaganiom art. 53 § 1 i § 2 kk.

W przekonaniu Sądu, kara w orzeczonym wymiarze spełni stawiane jej cele zapobiegawcze i wychowawcze w odniesieniu do oskarżonej. Winna ona unaocznic jej naganność jej zachowania, oraz zapobiec powrotowi do naruszania przez niego porządku prawnego.

Natomiast w ramach prewencji ogólnej wymierzona oskarżonemu kara, z jednej strony powinna odstraszać potencjalnych sprawców tego rodzaju występów, a z drugiej ukazując naganność tego rodzaju zachowań oraz nieuchronność kary, winna pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Jednocześnie na zasadzie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt.1 k.k. Sąd orzekł o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności uznając, że oskarżony spełnia kryteria wskazane tymi przepisami.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata. Sąd uznał bowiem, iż mimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, A. S. nie popełni ponownie żadnego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji a zwłaszcza nie będzie już prowadził pojazdów znajdując się pod wpływem alkoholu.

Ze względu na popełnienie przez oskarżonego przestępstwa z art.178a§1 k.k. Sąd, na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny zakaz prowadzenia pojazdów w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, uznając, iż środek karny w tym wymiarze spełni wobec osoby oskarżonego należycie swoje zadanie i zapewni na przyszłość bezpieczeństwo w komunikacji drogowej dla innych użytkowników dróg. Jednocześnie na podstawie art.43§3 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do zwrotu prawa jazdy właściwemu miejscowo Wydziałowi Komunikacji.

Dodatkowo na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art.33§1 i 3 k.k. w wymierzył oskarżonemu, w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, karę grzywny w ilości 30 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, uznając iż wymierzenie dodatkowej kary pieniężnej wskazane było w przedmiotowej

sprawie wobec oskarżonego, przede wszystkim ze względów wychowawczych, zwłaszcza iż nastąpiło warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu brak kary o charakterze finansowym mógłby bowiem spowodować, iż oskarżony nie odczułby żadnej dolegliwości w związku z popełnionym czynem, co osłabiłoby skutki wydania wyroku skazującego.

Na poczet orzeczonej kary grzywny jako efektywnie wykonywanej Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 15.06.2014r. na zasadzie art.63§1 k.k.

Orzeczenie o należnych Skarbowi Państwa kosztach procesu Sąd oparł na treści art.626§1 k.p.k. w zw. z art.627 k.p.k., zaś o należnej opłacie na podstawie art.1 i art.2 ust.1 pkt 3 i ust.3 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. Nr 49 poz.223 z późn. zm.), uznając iż sytuacja majątkowa oskarżonego nie przemawia za odstąpieniem od obciążania go powyższymi należnościami.